

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XIII.

Vydaná dne 16. prosince 1918.

Čís. 64.

Zákon ze dne 10. prosince 1918 o mimořádných přechodných ustanoveních na Slovensku.

§ 1.

Uherské zákony a nařízení o zastoupení na uherském sněmu se zrušují.

Všechny městské a obecní výbory se rozpustí a jejich pravomoc přejde na komise, zmocněncem vlády ustanovené.

§ 2.

Státní, samosprávní a církevní hodnostáři, úředníci a zaměstnanci bývalého království uherského prozatímně ponechají se ve svých úřadech s dosavadními požitky, složí-li slib poslušnosti Československé republice a uzná-li zmocněnec vlády, že i jinak jsou se své úkoly.

§ 3.

Na Slovensku se úřaduje slovenským jazykem. O právu užívati jiných, na Slovensku domácích řečí vydá se zvláštní nařízení.

§ 4.

Každé zřízení i pronájmy mezi živými, jakož i zastavení a reálné smluvné a exekuční zatížení nemovitosti, bez souhlasu orgánu, který vláda Československé republiky k tomu určí, je neplatné.

Zápisy do pozemkových knih o výše uvedených právních jednáních, které pocházejí ze smluv datovaných před platností tohoto zákona, jsou nepřipustné.

§ 5.

Správu všeobecního jmění a podniků, jakož i privátních železnic přejímají příslušná ministerstva Československé republiky.

§ 6.

Všechny státní, stoliční, obecní a církevní daně, poplatky a veřejné dávky mají být placeny podle dosavadních zákonů, nařízení a výměrů. Státní daně a poplatky mají být odváděny do státní pokladnice Československé republiky.

§ 7.

Ode dne převzetí správy může být užit jen takových kolků, směnkových tiskopisů a poštovních známek, které vláda Československé republiky opatřila svým označením.

§ 8.

Dosavadní a chystaná nařízení Československé vlády o branné povinnosti jsou platná i na výše uvedeném území.

§ 9.

Apelace, rekursy, zmateční stížnosti a jiná odvolání k soudům a jiným úřadům nacházejícím se kromě Slovenska, třeba podle platných nařízení podati u onoho úřadu, který je dosud místem podacím, kde mají být podrženy až do dalšího nařízení.

§ 10.

Zmocněnec vlády má právo vývoz ze Slovenska mimo území Československé republiky zakázati nebo obmeziti, nebo učiniti závislý na podmínkách, jím určených.

§ 11.

Všechna udělená práva výroby, výčepu a prodeje všech druhů lihových nápojů podléhají revisi a mohou být odvolána.

Výčep lihových nápojů mimo pivo a víno se prozatím zakazuje.

§ 12.

Všechny ve veřejném a soukromém majetku se nacházející archivy, musea, umělecké sbírky, knihovny, jakož i starožitné a umělecké předměty z území Slovenska není dovoleno odciziti, ani vyvézt, ani ničiti.

§ 13.

Zákon tento vztahuje se na celé ono území bývalého království Uherského, které vláda Československé republiky do své správy vezme.

§ 14.

Provedením tohoto zákona pověřuje se vláda Československé republiky. Vláda má právo, dáti

některému svému členu plnou moc, aby vydával nařízení a konal vše na udržení pořádku, na konsolidování poměrů a na zabezpečení řádného státního života. K platnosti vydaných jím nařízení stačí jeho podpis.

§ 15.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Kramář v. r.

Habermann v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Rašín v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Švehla v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 65.

Zákon ze dne 10. prosince 1918,

jmž se pro ukládání všeobecné daně výdělkové pro období 1918—19 částečně mění ustanovení zákona ze dne 25. října 1896, z. ř. čís. 220.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Pro ukládání všeobecné daně výdělkové pro období 1918/19 pozbývají platností veškerá ustanovení první hlavy zákona o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, z. ř. čís. 220, pokud se týkají úhrnu daně, stanovení společností kontingentův a rozvrhu těchto kontingentův na jednotlivé poplatníky.

Rovněž neplatí na období 1918/19 ustanovení, že slevy povolené na dani výdělkové z důvodů válečných započítati jest do úhrnu daně výdělkové.

§ 2.

Na období 1918/19 vřadí se do společností berních poplatníci, kteří dne 1. ledna 1918 provozovali výdělkový podnik nebo vykonávali zaměstnání k zisku směřující, dle výše výdělkové daně jim za rok 1917 dne 1. dubna 1918 předepsané. (§ 12, odstavec 6 a 7 zákona o daních osobních.) Dále se vřadí do společností berních opět podniky, které byly před tím podle § 4, čís. nař. ze dne 7. března 1917, z. ř. čís. 109, z kontingentu vyřaděny.

O tomto vřadění se poplatníci zvláště nevyrozumívají a nemají v § 15, odst. 3 zákona o daních osobních uvedeného práva odvolati se proti vřadění.

§ 3.

Poplatníkům vřaděným do společností berních bude všeobecná daň výdělková na období 1918/19 uložena posavadními komisemi pro daň z výdělku.

Doplňovací volby do těchto komisí (§ 22, odst. 4 zákona o daních osobních) se nekonají, dokud správa finanční nenařídí, aby byly předsevzaty. Je-li doplnění komise nutno, však rychlé vypsání nebo provedení volby z jakýchkoli příčin nemožno, může ministr financí doplniti komisi jmenováním členů.

§ 4.

Komise pro daň z výdělku přikáže každému poplatníku z berních sazeb, obsažených v přehledu B k paragrafu 32 zákona o daních osobních, berní sazbu, která podle jejího úsudku prostřední výnosnosti jeho živnosti nebo jeho zaměstnání jest nejpřiměřenější, přihledajíc ku prostřední výnosnosti živností a zaměstnání jiných poplatníků téže společnosti berní.

Komise pro daň z výdělku má posouditi prostřední výnosnost oceníc volně všechny vyšetřené, nebo jinak jí známé poměry rozhodné.

Při tom má komise pro daň z výdělku zjistiti podstatné známky, v jakém rozsahu a s jakým výsledkem každý poplatný podnik, nebo zaměstnání, se provozuje, a vysloviti svůj úsudek o tom, zdali prostřední výnosnost hledíc k rozsahu a výsledku provozování jest obyčejná, nebo větší neb menší, než obyčejná.

§ 5.

Sazba daně výdělkové uloží se pro obě dvě léta 1918 a 1919 najednou.

§ 6.

Pro vyměření jsou rozhodny poměry provozovací podle svého průměrného stavu v roce 1917. Netrval-li podnik ještě celý rok 1917, jsou rozhodny provozovací poměry, které lze očekávati pro prvních dvanáct měsíců od počátku provozování.

Podnikům anebo zaměstnáním, v období 1918/19 nově vzniklým, budiž daň uložena dle provozovacích poměrů, které lze očekávati pro prvních dvanáct měsíců od počátku provozování, po případě pro kratší zbytek období ukládacího.

Jsou-li v době ukládání daně provozovací poměry rozhodné doby již známy, uloží se daň dle nich a ne dle poměrů, které jen bylo lze očekávati.

§ 7.

O jednotné zdanění nesamostatných závodů vedlejších se závodem hlavním (§ 37, odst. 2 až 4) může poplatník žádati nejpozději v prohlášení pro vyměření daně z výdělku.